

ת"פ 25718/08/14 - מדינת ישראל נגד ש' מ'

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 25718-08-14 מדינת ישראל נ' מ' (אחר/נוסף)

לפני
בעניין: כבוד השופט הבכיר מרדכי כדורי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ש' מ' (אחר/נוסף)

הנאשם

גזר דין

הרקע:

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, והתנהגות פסולה במקום ציבורי, לפי סעיף 216 (א) (1) לחוק האמור.

כתב האישום המתוקן מפרט כי הנאשם והמתלוננת היו במועד האירוע נשואים זה לזו, אך לא התגוררו יחדיו.

בלילה שבין יום 12/8/2014 ליום 13/8/2014 השתתפו הנאשם והמתלוננת בחתונה, ובמהלכה שתי הנאשם מספר כוסיות וויסקי. לאחר חצות נסעו הנאשם והמתלוננת לטיילת בשכונת ארמון הנציב. כאשר הגיעו למרפסת התצפית במקום, ביקש הנאשם מהמתלוננת לשבת על ברכיו. המתלוננת סירבה וביקשה מהנאשם להחזירה לבית אמה, שם היא מתגוררת. הנאשם תפס את המתלוננת והושיבה בכוח על ברכיו. המתלוננת השתחררה מאחיזתו של הנאשם, ברחיה ואמרה לו כי תתקשר למשטרה. הנאשם השיג את המתלוננת, תפס אותה בשערה ומשכה לכיוון הרצפה, תוך שהטיח ראשה בקרקע. הנאשם המשיך ותפס את המתלוננת בצווארה, וכשהיא מוטלת על הקרקע התיישב ואחז בגופה. כשהחלה המתלוננת לצעוק לעזרה, סתם הנאשם את פיה באמצעות ידיו.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת שריטה בחלק האמצעי של גבה, שריטה בחלק השמאלי העליון של גבה, סימן אחיזה אדום בצווארה ושריטה קטנה בצווארה.

לשמע זעקות המתלוננת, הגיעו למקום מאבטחים, הרחיקו את הנאשם מהמתלוננת, ומנעו ממנו לשוב אליה. הנאשם

פנה לאחד המאבטחים ואמר לו: "אני ממשפחת מ', מי שילשין עליי למשטרה יסתבך איתי. אם היא תתלונן במשטרה אני ירצח אותה" (כך במקור).

בהמשך הצליח הנאשם לחמוק מהשגחתם של המאבטחים. הנאשם אותר בשעה 1:57 לערך ע"י ניידת משטרה, התבקש על ידי קצין משטרה לעלות לניידת וכך עשה. בהיותו בניידת הזכיר הנאשם באוזני הקצין שמות של שוטרים שונים, אמר שאביו שוטר בגמלאות והוסיף, "זה לא יעבור לך בשקט".

לאחר שהנאשם הועבר לידי שוטר אחר הוא החל להזכיר שמות של עבריינים שהם בני משפחתו, צעק והשתולל. בהגיעם לתחנת המשטרה איים הנאשם על שוטר שעבר במקום וקילל אותו נמרצות.

תמצית טיעוני הצדדים:

המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 6 חודשים ומאסר על תנאי.

לטענת המאשימה, מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל, והעונש המתאים לנאשם מצוי ברף הנמוך של המתחם.

בטיעוניה פירטה המאשימה כי הנאשם, אשר אמור להיות משענה ומבטחה של המתלוננת, פגע בה בשל כך שסירבה לבקשתו לשבת על ברכיו. בהמשך התנהג הנאשם בתוקפנות גם כלפי מאבטחים ושוטרים. הענישה שהוצעה על ידי שירות המבחן, צווי מבחן ושל"צ, אינם מבטאים כראוי את שיקולי הגמול וההרתעה הראויים לחומרת מעשיו של הנאשם.

ההגנה ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם צו של"צ וצו מבחן בלבד.

לטענת ההגנה, האירוע התרחש על רקע סערת רגשות ושתייה לשוכרה באותו ערב, ומתיחות בין בני הזוג בשל התדרדרות מצבם הכלכלי. הנאשם והמתלוננת לא התגוררו יחד מאחר שלא היה באפשרותם לשאת בעלויות של שכר דירה. אולם, אין מדובר במעשים המאפיינים את הנאשם ביחסיו עם המתלוננת.

הסנגור טען כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נע בין מאסר מותנה ושל"צ לבין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

הסנגור ציין כי הנאשם הודה במיוחס לו ולקח אחריות על מעשיו, היה עצור פרק זמן לא מבוטל ושהה במעצר בית מלא במשך מספר חודשים ולאחר מכן בתנאים מגבילים. בנוסף הפנה הסנגור לתסקיר שירות המבחן המפרט את התהליך שעבר הנאשם, השתלבותו במסגרת טיפולית, מודעותו לקשיים, המוטיבציה אותה הוא מגלה לטיפול ורצונו להמשיך בטיפול על מנת לשקם את חייו וחיי משפחתו.

לטענת הסנגור, מדובר במערכת זוגית שידעה קשיים רבים. אולם כיום המצב שונה לחלוטין. בני הזוג מנסים לשקם את מערכת היחסים שלהם, ועובדים מאוד קשה לשם כך.

ההגנה הדגישה את חשיבות שילובו של הנאשם במעגל התעסוקה לשם שיקומו ושיקום המשפחה, ואף הציגה מכתב המלצה מהמעסיק אצלו עובד הנאשם מעת שהוקלו התנאים המגבילים.

לסברת הסנגור, לאור סיכויי השיקום הגבוהים קיים אינטרס ציבורי לקבל את המלצת שירות המבחן.

הנאשם טען כי הוא מצטער על מעשיו, וכי חשוב לו לשקם את משפחתו ולהמשיך להשתתף בטיפול שהוצע לו על ידי קצינת המבחן.

תסקיר שירות המבחן:

שירות המבחן הגיש בעניינו של הנאשם תסקיר נרחב וממצה. בתסקירו ציין שירות המבחן את הרקע של הנאשם, נסיבותיו האישיות, המשפחתיות והכלכליות, קשייו והתייחסותו אליהם, מצבו הרגשי, עברו הפלילי ודפוסי התנהגותו.

התסקיר כולל התייחסות מפורטת למערכת היחסים שבין הנאשם למתלוננת, מפרט את הגורמים להסלמה ביחסים, ואת הדינמיקה הזוגית ביניהם.

שירות המבחן ציין כי הנאשם ביטא בושה ותסכול ביחס לנסיבות מעצרו, אך התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו. הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית במשך ארבעה חודשים, הקפיד להגיע למפגשים, הביע נכונות לשיתוף פעולה והפנמה, החל להיות מודע לקשיים בהתנהלותו, להכיר בדפוסים האלימים והאימפולסיביים הקיימים בו ובקשיים המתעוררים במערכת הזוגית. עם זאת, הנאשם עדיין מנסה לטשטש חלקים מורכבים באישיותו ולהכיר בפוטנציאל האלים שבו. שירות המבחן מעריך כי הנאשם מצוי בתחילתו של הליך טיפולי העשוי להיות משמעותי עבורו, וסבור כי נודעת חשיבות להמשך הטיפול על מנת להקטין את הסיכון להישנות עבירות בעתיד. עונש מאסר, ולו בעבודות שירות, עלול לחבל במאמצי השיקום. עוד סבור שירות המבחן כי שילוב הנאשם בעבודה הינו הכרחי לחיזוק הדימוי העצמי שלו ולמתן מענה למצוקה הכלכלית בה הוא נמצא.

לאור האמור, ועל אף חומרת העבירה, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה שיקומית הכוללת צו של"צ בהיקף של 150 שעות וכן צו מבחן למשך שנה, במהלכה ישולב בטיפול זוגי בלשכת הרווחה במקום מגוריו.

דין והכרעה:

בהתייחס לעבירות אלימות במשפחה נקבע זה מכבר כי:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים"

הפליימ העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישרו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי."
(ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל 11/10/2007)

הנאשם פגע בגופה של המתלוננת, בשלומה, בשלוות נפשה, בכבודה ובביטחונה במסגרת המשפחתית. הנאשם נקט באלימות כלפי המתלוננת במשך פרק זמן שאינו מבוטל, וגרם לחבלות בגופה, אך ורק משום שסירבה לשבת על ברכיו.

מדובר אפוא בפגיעה ממשית בערכים החברתיים המוגנים הנ"ל.

התנהגותו הפסולה של הנאשם במקום ציבורי התבטאה לא רק בצעקות והשתוללות, אלא גם בהפניית קללות ואיומים כלפי המתלוננת, המאבטחים, קצין המשטרה והשוטר.

עובדות כתב האישום מלמדות כי הנאשם לא תכנן מראש לבצע את מעשיו, אלא פעל באימפולסיביות, לאחר ששתה אלכוהול והמתלוננת סירבה לבקשתו.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם עלולים היו להיגרם למתלוננת פגיעות גוף, ובנוסף עלולים היו להיפגע מצבה הנפשי, ביטחונה האישי ושלוות נפשה.

הלכה למעשה נגרמו למתלוננת חבלות גוף שאינם ברף הגבוה. נראה כי בחלוף הזמן התכהה חששה של המתלוננת מהנאשם, בטחונה התעצם, והיא מחזיקה בתקווה לשיקום היחסים הזוגיים כפי המתואר בתסקיר.

אין ספק כי הנאשם ניצל במעשיו לרעה את כוחו העודף על כוחה של המתלוננת.

בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כמפורט לעיל, ובמדיניות הענישה הנהוגה (ראו: ע"פ 3116/15 פלוני נ' מדינת ישראל 6/5/2015, רע"פ 6821/08 מסרי נ' מדינת ישראל 18/8/2008, ע"פ (ב"ש) 7306/01 בן שימול נ' מדינת ישראל 27/2/2002, ע"פ (חי') 6003-11-10 דריאבין נ' מדינת ישראל 13/1/2011, עפ"ג (מרכז-לוד) 42679-02-13 סנדלר נ' מדינת ישראל 23/4/2013, ת"פ (פ"ת) 55262-11-12 מדינת ישראל נ' ש' א"י 19/3/2013, ת.פ. (י-ם) 58472-05-13 מדינת ישראל נ' פלוני 19/10/2015), נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נע בין מאסר קצר לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם הענישה הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הודאתו, את הנזק שייגרם לו ולמשפחתו, ובמיוחד למתלוננת - קורבן העבירות, כתוצאה מהרשעת הנאשם והעונש שיוטל עליו. בנוסף יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם המפורטות בתסקיר שירות המבחן, בפרק הזמן הארוך בו היה נתון

במעצר ממש, במעצר בית ובתנאים מגבילים, ובעמדתה של המתלוננת כמפורט בתסקיר. עם זאת, כידוע, בעבירות מעין אלו שביצע הנאשם יש לעמדתה של המתלוננת משקל מצומצם בלבד (ראו למשל: ע"פ (נצ') 22586-06-10 הנו' מדינת ישראל 29/6/2010). משקל של ממש יש לתת לסיכויי השיקום הממשיים של הנאשם, כמפורט לעיל. אולם, בהתחשב במידתו ועוצמתו של השיקום, ובשל השיקולים לחומרה שיפורטו להלן, אין בסיכויי השיקום כדי להצדיק חריגה ממתחם הענישה.

לחובתו של הנאשם עומדת העובדה שאין זו פעם ראשונה בה הוא מובא לדין בשל עבירות אלימות. לנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות של אלימות כלפי חייל, חבלה כשהעברין מזוין והחזקת סכין. אולם לעברו הפלילי של הנאשם משקל מוגבל בלבד, בשל השנים הארוכות שחלפו מאז ביצוע העבירות הקודמות. עוד עומדת לחובתו של הנאשם העובדה שהוא מתקשה לקחת אחריות מלאה על התנהגותו האלימה.

לנוכח המפורט לעיל נראה לי כי העונש המתאים לנאשם מצוי בחלקו התחתון של מתחם הענישה.

לאור כל האמור אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. מאסר למשך חודשיים, בקיזוז ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות. הנאשם יתייצב לפני המפקח על עבודות שירות לצורך קליטה והצבה ביום 28/2/2016 עד לשעה 10:00, במפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות, רמלה. על הנאשם לעדכן את משרד הממונה על עבודות שירות בכל שינוי בכתובת מגוריו. מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, כי תערכנה ביקורות פתע לבדיקת עמידתו בפיקוח וכי כל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית של העבודות וריצוי העונש במאסר ממש.
2. מאסר למשך 5 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר אם יעבור עבירת אלימות כלפי בת זוג, ועבירת איומים כלל.
3. ניתן בזאת צו מבחן לפיו הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן במשך שנה מהיום. הנאשם ישולב בכל קבוצה טיפולית לפי שיקול דעת שירות המבחן.

ניתן היום, ב' טבת תשע"ו, 14 דצמבר 2015.